

PROTOKÓŁ Nr LXII/2014
z nadzwyczajnej sesji Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego
z dnia 25 września 2014 r.

Obrady otworzył Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak, stwierdzając na podstawie listy obecności prawomocność obrad.

Sesja rozpoczęła się o godz. 11.00.

Następnie Przewodniczący powitał gości zaproszonych na sesję.

W sesji udział wzięli:

1. Radni RM – zgodnie z listą obecności (*załącznik nr 1 do protokołu*)
2. Wiceprezydent Miasta – Paweł Górniak
3. Sekretarz Miasta – Marzena Dębniak
4. Skarbnik Gminy – Elżbieta Pichór
5. Wiceminister Gospodarki – Arkadiusz Bąk
6. Asystentka Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej – Jarosława Górczyńskiego – Agnieszka Rogalińska
7. Asystent Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej – Zbigniewa Pacelta – Paweł Celebański
8. Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Kazimierz Kotowski
9. Radny Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego – Józef Grabowski
10. Starosta Ostrowiecki - Zdzisław Kałamaga
11. Wicestarosta Ostrowiecki – Eligiusz Mich
12. Członek Zarządu Powiatu Ostrowieckiego – Zygmunt Żywczyk
13. Przewodniczący Towarzystwa Przyjaciół Denkowa – Leszek Pasek
14. Dyrektor Muzeum Historyczno – Archeologicznego – Włodzimierz Szczałuba
15. Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie – Mieczysław Libuda
16. Dyrektor Centrum Integracji Społecznej – Łukasz Dybiec
17. Dyrektor Miejskiego Centrum Kultury – Elżbieta Baran
18. Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 9 – Anna Kunat
19. Przedstawiciel Nadleśnictwa Ostrowiec – Mirosław Ziółkowski
20. Starszy Cechu Rzemiosł Różnych w Ostrowcu Świętokrzyskim – Marcin Jabłoński
21. Proboszcz Parafii pw. Świętego Stanisława Biskupa Męczennika – Ks. Adam Gucwa
22. Mieszkańcy Denkowa

23. Przedstawicielei lokalnej prasy, radia i telewizji kablowych.

Nieobecni Radni: Małgorzata Krysa – Kowal, Maciej Kuszewski, Wojciech Lesiak, Robert Martynowski.

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Państwo Radni dostali porządek obrad, zatem – by formalności stało się zadość – proszę o głosowanie, kto jest za przyjęciem porządku obrad dzisiejszej nadzwyczajnej sesji? Dziękuję. Kto jest przeciwny? Kto się wstrzymał? Stwierdzam, że porządek obrad został przyjęty.

Radni RM jednogłośnie przyjęli następujący porządek obrad:

1. *Otwarcie sesji.*
2. *„Krótka historia Denkowa” - wystąpienie przedstawiciela Towarzystwa Przyjaciół Denkowa.*
3. *Wystąpienia gości.*
4. *Podjęcie uchwały w sprawie upamiętnienia 450 rocznicy nadania praw miejskich dla Denkowa – obecnego osiedla miasta Ostrowca Świętokrzyskiego.*
5. *Zamknięcie sesji.*

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Szanowni Państwo zebrani tu na sali dzisiaj. Jest to sesja uroczysta, szczególnej wartości dla dzielnicy „Denków”, ale również szczególnej wartości dla naszego miasta – z tej prostej przyczyny, że żadna z dzielnic naszego miasta nie może pochwalić się historią swojej odrębności. Tak się w dziejach stało, że w 1564 roku został, Denków otrzymał prawa miejskie. Oczywiście krótkie resume historyczne przedstawi nam Pan Przewodniczący Towarzystwa Przyjaciół Denkowa – Pan Leszek Pasek, ale czuję się w obowiązku również podkreślić to, że Denków, utraciwszy prawa miejskie po Powstaniu styczniowym, był osadą, która w 1954 roku stała się częścią miasta Ostrowca. Ma swoją odrębność, ma swoją historię, ma swoją specyfikę w postaci rzemiosła, z którego Denków był słynny niemalże na całą Polskę. I te tradycje w jakiś sposób upoważniają nas do tego, żeby dzisiejsza sesja była nie tylko sesją poświęconą rocznicy dzielnicy Denków, ale rocznicą miasta niegdysiejszego Denkowa. Jeżeli tak się stanie, uważam, że akt, który dzisiaj podejmiemy w formie uchwały Rady Miasta będzie dla mieszkańców Denkowa dokumentem satysfakcjonującym i pozwalającym na wieloletnie korzystanie z tego dokumentu, aczkolwiek on jest w swej redakcji bardzo – powiedziałbym – ogólny, niemniej jednak zawiera pewne tezy, które z pewnością będą dokumentem, na który się można często powołać. Szanowni Państwo! Skoro jestem przy głosie wstępnym, chcę powiadomić, poinformować, że otrzymałem list od Pana Jana Jaworskiego, osoby, która całe życie zajmowała się znajdowaniem, spisywaniem

strzępów historii Denkowa. Pisze tak: „*Bardzo dziękuję za zaproszenie na nadzwyczajną sesję Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego w Publicznej Szkole Podstawowej nr 9 przy ul. Niewiadomej 19 w Denkowie. Przepraszam najmocniej, ale nie mogę uczestniczyć w obradach tej sesji ze względu na stan zdrowia i podeszły wiek. Panui Radnym Rady Miasta owocnych obrad. Z okazji 450 rocznicy lokacji miasta Denkowa, serdecznie pozdrawiam Pana, Radnych, organizatorów uroczystości związanych z tą rocznicą oraz mój rodzinny Denków i wszystkich mieszkańców Denkowa*” (**list stanowi załącznik nr 2 do protokołu**). Zatem bardzo serdeczny list. Pana Jaworskiego sędzę, wszyscy znają, mieszkańcy przynajmniej Denkowa i naprawdę chylę czoła przed jego wieloletnią pracą spisywania dziejów miasta Denkowa.

Ponadto, do Przewodniczącego Rady Miasta wpłynął list od Ks. Stefana Achingera, który stanowi załącznik nr 3 do protokołu.

Ad 2/ „Krótka historia Denkowa” - wystąpienie przedstawiciela Towarzystwa Przyjaciół Denkowa.

Przewodniczący RM – J . W. Kotasiak – Szanowni Państwo! Przystępujemy zatem do realizacji podjętego przez Państwa Radnych porządku obrad i zapraszam przedstawiciela Towarzystwa Przyjaciół Denkowa, Prezesa, o przedstawienie krótkiej historii miasta Denkowa. Bardzo proszę, Panie Leszku.

Prezes Towarzystwa Przyjaciół Denkowa – Pan Leszek Pasek – Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowna Rado! Drodzy goście! Gdy w ubiegłym roku Towarzystwo Przyjaciół Denkowa podejmowało uchwały po to, żeby w sposób szczególny uczcić ten piękny jubileusz, wystąpiliśmy z inicjatywą do Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego, żeby zechciała uhonorować ten jubileusz specjalnym tytułem i nazwać go „Rokiem miasta Denkowa”. Miało to miejsce we wrześniu ubiegłego roku i ta nasza pierwsza inicjatywa zderzyła się z jakąś dziwną niechęcią. Bolało kogoś – nie potrafiliśmy tego zrozumieć – użyte słowo „miasto”. Mówiono nam, że Denków miastem przecież nie jest, więc co za obchody rocznicy miasta Denkowa. Dzięki Panu Przewodniczącemu, przed którym chylę tutaj czoła i jego negocjacjom, wpływom, rozmowom z radnymi, udało nam się uzyskać ten tytuł w grudniu ubiegłego roku, dziękowaliśmy z to Radzie i raz jeszcze dziękujemy, natomiast z tytułu znikło słowo „miasto” i obchodzimy „Rok Denkowa”. Takie są dzieje historii i cieszymy się z tego, ale nasuwa się taka analogia, że kiedyś Denków też zniknął z mapy Polski, co prawda rozbiorowej, po 305 latach bycia miastem, ale w sercach Denkowan, w ich umysłach, w kultywowaniu tradycji zawsze odnosimy się do naszej miejskości. Natomiast, zanim to nastąpiło, wydarzyły się fakty historyczne, które teraz pozwolę sobie przybliżyć.

Pierwsze historyczne wzmianki o istnieniu Denkowa, to wzmianki o wsi Denków. Pochodzą z 1425 roku, ale zapewne wieś istniała już wcześniej. Wraz z sąsiadującymi wsiami: Goździelin, Bodzechów, Jędrzejów, Denków należał do Rawiczów, wywodzących się z niedalekiego Mychowa, obecnie wsi na zachód od Ostrowca. Wieś położona była w pobliżu Strugi Denkowskiej, według jednych relacji, według innych zaś tam, gdzie dzisiaj znajduje się Denkówek. Nazwa wsi Denków nie jest historycznie udokumentowana. Według legend, nazwa miała pochodzić od garncarzy wyrabiających denka, przykrywki do garnków. Druga z legend mówi o tym, że wieś została spalona przez cyganów obozujących wokół i pozostało wypalone denko. Najprawdopodobniej jednak nazwa wywodzi się od jej założyciela – niejakiego Danka lub Denka, ale tyle legend. Z 1409 roku zachowała się wzmianka w zapisach kronikarskich, że niejaki Bernard z Grocholic zastawił swoją część majątku w Goździelinie 140 grzywien Katarzynie – żonie Marcina z Denkowa. I to już są pierwsze pisane fakty o Denkowie.

W drugiej połowie XVI wieku zaczęły powstawać miasteczka. Stanisław Michowski herbu Rawicz założył miasteczko Magma Michów, czyli Wielki Michów na podstawie Przywileju Królewskiego Zygmunta Augusta z dnia 3 stycznia 1564 roku, na lewym brzegu Rzecki Kamiennej, obok wsi Denkowa. Miasteczko to zostało założone na prawie magdeburskim, otrzymało przywilej na dwa jarmarki w roku i jeden dzień targowy w tygodniu, a także zwolnienie od podatków na lat 15. Został wyznaczony stosunkowo duży rynek w kształcie prostokąta, prostopadły do rynku, z naroży rozchodzące się ulice. Został wtedy wyznaczony teren pod kościół, który został wzniesiony w 1578 roku przez ówczesnego dziedzica dworu bodzechowskiego – Stanisława Michowskiego herbu Rawicz. Kościół był wybudowany z drewna modrzewiowego i konsekrowany w 1582 roku. Wieś Denków i miasteczko Magma Michów położone były obok siebie i z czasem połączyły się z sobą, tworząc obco brzmiącą nazwę Magma Michów. Została wkrótce ta nazwa zmieniona i miasteczko przyjęło nazwę Denków, przejęło również herb rodowy założycieli miasta – Rawiczów. Herb ten, na pieczęci Denkowa z 1584 roku, przedstawia pannę z koroną na głowie, siedzącą na niedźwiedziu. Miasteczko Denków posiadało w tym czasie półtora łana gruntów rolnych, dwie warzelnie piwa, młyn i zarejestrowanych było w nim 14 rzemieślników.

W 1577 roku pod Denkowem, nad rzeką Kamienną, istniała miniera niejakiego Erazma Niedźwiedzia i jego 6 towarzyszy, posiadająca 3 koła napędowe. Rudę żelaza wydobywano w pobliżu i przetapiano na żelazo. Rudę wydobywano być może ze złoża na Uroczysku Korytnica, położonym w obrębie Denkowa, na północ od osiedla, ponieważ jeszcze obecnie spotyka się tam bryły rudy, lecz o niewielkiej zawartości żelaza. Syn Stanisława Michowskiego – Kalikst Michowski powiększył obszar miasteczka o wsie: Podstawie, Gujnisko, Staw Denkowski i zmienił roboczną i ciężary dworskie na czynsz od domów, porównując tym samym mieszczan

denkowskich w prawach do mieszkańców takich znacznych wówczas miast, jak Iłża, Opatów, czy Kunów.

W 1593 roku Kalikst i Barbara Michowscy sprzedali dobra bodzechowskie. Od tego czasu Denków, Bodzechów, okolice należały do Stanisława Ramusa – Wojewody Sandomierskiego, a od 1660 roku Denków należał do Księcia Janusza Ostrogskiego. Od 1704 roku Denków, Bodzechów, okolice należały do Leduchowskich, następnie Sanguszków, Małachowskich. Ostatnim dziedzicem dóbr bodzechowskich był hrabia Ignacy Kotkowski, którego rodzina jest pochowana w kaplicy rodzinnej na cmentarzu w Denkowie. Zachowały się wykazy podatkowe w 1581 i z 1589 roku, wystawione dla miasta Denkowa. Był to czas, po upływie 15 lat wolnego od podatków, miasto musiało płacić podatek, wówczas przedstawiał się on następująco: od półtora łana ziemi miejskiej z 16 domów w Rynku, 30 domów w ulicach, od 14 rzemieślników, jednego komornika, od dwóch wyrabiających gorzałkę, jednego młyna, od dwóch kowali. Na podstawie wykazu podatkowego z 1662 roku, w Denkowie zamieszkiwało 269 mieszczan, podatek płacony również był od jednej karczmy. Z późniejszych spisów z 1787 roku wynika, że Denków liczył aż 583 mieszkańców, w tym 102 mieszczan, 66 rzemieślników i następców w zawodzie, 35 zagrodników i wyrobników, dwóch księży, 60 dzieci w wieku od 1 do 12 roku życia i 17 dzieci od 13 do 17 lat oraz 17 żydów. Wśród 566 katolików było 283 kobiety. Później ludność Denkowa zmniejszała się, zwiększała, po to, żeby w 1897 roku osiągnąć 930 mieszkańców, w 1927 – 1200 mieszkańców, a w 1940 – 1800 mieszkańców. I tak miasto Denków istniało przez 305, do 1869 roku. Po upadku Powstania Styczniowego znaczna część małych miast ukazem carskim utraciła prawa miejskie, na skutek ucisku podatkowego mieszczanie nie byli w stanie udźwignąć naniesionych opłat za bycie miastem. Tak też stało się z Denkowem, został on uznany jako osada, nie jako wieś. I w ciągu 305 lat istnienia Denkowa, w ratuszu denkowskim istniejącym prawdopodobnie gdzieś w rynku, urzędowało ponad 15 burmistrzów, ale w większości pochodzili oni spoza Denkowa, najczęściej z Opatowa, Sandomierza. Zarządzali prezydenci, wójtowie i burmistrzowie. Należy wspomnieć burmistrza Bazylewicza, Mikołaja Bazylewicza, który zmarł w 1854 roku, a którego nagrobek po dzień dzisiejszy pozostaje na cmentarzu denkowskim, niestety jest w stanie opłakanym. Dlatego przed nami inicjatywa, którą chcemy jeszcze zamknąć w tym roku – odnowienia tej płyty nagrobnej. Towarzystwo jest po wstępnych rozmowach z wykonawcą, mamy oszacowane koszty, jak tylko skończymy świętowanie, bierzemy się za odnowienie tej płyty, tak, żebyśmy zdążyli na 1 listopada.

W 1864 roku podczas Powstania Styczniowego, Car Mikołaj, aby odciągnąć chłopów od powstania, wydał ukaz, na podstawie którego chłopci użytkujący grunty dworskie, książęce bądź kleru, otrzymywali je na własność. Wtedy to sporządzane były rejestry osób, które otrzymywały grunty, ich obszar, do opodatkowania. Te dokumenty nazywały się „tabele”, stąd nazwa rodowitych wówczas samych Denkowian –

„tabelowcy” – funkcjonuje po dzień dzisiejszy. Wszyscy inni, przybyli później do Denkowa, byli już tylko „przybłędami” – ja też. Spotyka się inną nazwę osób przybyłych – to są „ptoki”, ale przez ożenek z panną z osób „tabelowych” można było uzyskać status osoby „tabelowej”. I tu się rodzi ta anegdota o Denkowie, mówiąca o tym komu i kiedy wolno zacząć chodzić w krawacie.

Od 1869 roku do 1954 roku Denków funkcjonował na zasadzie osady w Gminie Bodzechów, Powiatu Opatowskiego. W ciągu 85 lat istnienia osady, władze reprezentowali sołtysi, wybierani przez mieszkańców Denkowa. Trzeba wymienić sołtysów urzędujących w tym czasie, być może niektórych pominąłem: Stanisław Standzikowski, Konstanty Oselkiewicz, Konstanty Wilczyński, Józef Waśkiewicz, Franciszek Korpikiewicz, Wiktor Zdybiowski i Jan Korpikiewicz. Podczas okupacji, sołtysami byli: Stanisław Furtowicz i Michał Korpikiewicz. Po wojnie, sołectwo osady Denków prowadził Wincenty Węgorkiewicz. Ostatnim sołtysiem był Bronisław Dybiec z dawnej ulicy Tylnej, a po przyłączeniu do Ostrowca Świętokrzyskiego zmieniono jej nazwę na Garncarską.

Z dniem 1 stycznia 1954 roku osada Denków została przyłączona do miasta Ostrowca Świętokrzyskiego. Na zebraniu akcesyjnym mieszkańców Denkowa, zdecydowana większość opowiedziała się za przyłączeniem do miasta i Denków został wówczas największą dzielnicą Ostrowca Świętokrzyskiego. Byłe miasto Denków, które powstało wcześniej od miasta Ostrowca, nie mogło wytrzymać jego konkurencji, gdyż Ostrowiec rozwijał się bardziej intensywnie i powstawały liczne zakłady przemysłowe, huty, cegielnie, zakłady szwalnicze.

Kościół Rzymskokatolicki pw. Świętego Stanisława Biskupa Męczennika powstał w 1578 roku, początkowo drewniany, a później w 1700 roku został wybudowany na jego miejscu obecny renesansowo – barokowy kościół murowany, który został konsekrowany w 1741 roku. W latach 1900 – 1904, za czasów Księdza Proboszcza Jana Nowakowskiego, kościół został przebudowany, powiększony, dobudowano dwie boczne kaplice i ma w rzucie poziomym formę łacińskiego krzyża. Pierwszym proboszczem był Ksiądz Stanisław Koczka – od 1582 do 1600 roku. Długoletnimi proboszczami byli: Ksiądz Stanisław Gruszka, Ksiądz Władysław Nowak, a od 2004 do 2014 roku – Ksiądz Stanisław Jaskuła. Obecnie Kościół prowadzą księża Sercanie, a proboszczem jest Ksiądz Adam Gucwa, tu z nami obecny. Parafia liczy ok. 4 tys. parafian. Cmentarz w Denkowie w obecnym miejscu istnieje od połowy XIX wieku. Pierwotnie ludność grzebano obok murów kościelnych, a gdy to okazało się niewystarczające, cmentarz został wyznaczony w odległości około kilometra na zachód od kościoła. Dzisiaj z płyt nagrobkowych możemy wyczytać najstarsze daty pierwszych pochówków, które datują się około roku 1840.

Szkoła Podstawowa w Denkowie, w której dzisiaj gościmy – co prawda w innym budynku, ale jej działalność rozpoczęła się w 1903 roku. Wtedy został oddany do użytku budynek szkoły przy obecnej ul. Szkolnej. Znajdowała się tam tylko jedna

sala lekcyjna, kancelaria i mieszkanie dla nauczyciela. W pierwszej szkole naukę rozpoczęło zaledwie kilkunastu uczniów z Denkowa i okolicznych wiosek. Była to szkoła trzyletnia i na początku mogło do niej uczęszczać tylko jedno dziecko z domu. Pierwszym nauczycielem i kierownikiem szkoły był Rudolf Różański. W programie nauki było kilka przedmiotów, uczono przede wszystkim w języku rosyjskim, ale był również szczytkowy język polski, rachunki, geografia i religia. Od 1919 do 1939 roku szkoła kierował Władysław Wiącek. Za jego czasów parterowy budynek został podwyższony. Już w 1932 roku szkoła stała się szkołą sześcioklasową. Władysław Wiącek był osobą niezwykle zasłużoną i pracowitą, był energiczny, pełen inicjatywy. To na podstawie jego pomysłów wybudowany został w czynie społecznym przez mieszkańców Denkowa w Rynku Dom Ludowy, w którym znajdowała się remiza strażacka. Denków został wtedy gruntownie uporządkowany i zagospodarowany. Do wybuchu II Wojny Światowej, szkoła w Denkowie liczyła już 7 klas. W 1969 roku został oddany do użytku nowy trzykondygnacyjny budynek, w którym mieści się Szkoła Podstawowa nr 9 po dzień dzisiejszy. Od 2005 roku w części budynku funkcjonowało technikum zawodowe oraz biblioteka miejska, obecnie mieście się tam Gimnazjum i Liceum Katolickie im. Ks. Marcina Popiela.

Denków, o czym często się wspomina, posiadał Ochotniczą Straż Pożarną, która została utworzona na początku XX wieku i jej siedzibą był właśnie wspomniany Dom Ludowy, wybudowany w latach trzydziestych. Straż Pożarna była dumą mieszkańców. Z początku istnienia miała motopompę, która była bardzo sprawna i nie ulegała awarii – jak czytamy w dokumentach. W latach przedwojennych na wyposażeniu był również wóz konny, natomiast po wojnie samochód. Mimo wszystko, Straż Pożarna w Denkowie była obiektem żartów i kpin ze strony ludności spoza Denkowa, którzy zazdrościli Denkowianom posiadania takiej jednostki. Działalność Straży uległa likwidacji po przyłączeniu Denkowa do Ostrowca Świętokrzyskiego, z tej racji, że w Ostrowcu funkcjonowała już Państwowa Straż Pożarna.

Ludność Denkowa zajmowała się przede wszystkim rolnictwem, jednakże było tutaj dużo rzemieślników, a szczególnie garncarzy, którzy swoje produkty sprzedawali nawet poza kraj, spławiając rzeką Kamienną Dio Wisły i dalej, do Gdańska.

Na terenie Denkowa występowały w glebie ropy i gliny, które nadają się do wyrobu ceramiki i produkcji materiałów ogniotrwałych. Już w XV wieku Iłża i Denków zasłynęły w całym kraju z doskonałych wyrobów garncarskich. Rzemieślnicy grupowali się w cechy, które dbały o dobrą jakość wyrobów. Cech miał swoje prawa, obowiązki, miał zarząd, sądownictwo i własny majątek. W Denkowie istniały cechy garncarzy, szewców, tkaczy, kowali i murarzy. Rzemiosło upadło w drugiej połowie XX wieku, nie wytrzymując konkurencji z metodami przemysłowymi. Obecnie nie ma w Denkowie żadnego czynnego warsztatu garncarskiego. Dzisiejszy pan, którego zobaczymy na krótkim pokazie, musiał zostać „zaimportowany”.

W 1954 roku, po przyłączeniu Denkowa do Ostrowca nastąpiły zmiany ulic, aby nie dublowały się nazwy istniejących w Ostrowcu.

I tak – Kościelną przemianowano na Szkolną, Tylną na Garncarską, Rzeczki na Zieloną, Wesołą na Spółdzielczą i Ogrodową na Wschodnią. Nie sposób w krótkim czasie przytoczyć wszystkich faktów i wydarzeń z życia miasta i jego mieszkańców. Mieszkańcy zawsze byli aktywni i dumni, że wywodzą się z mieszczańskich tradycji, zawsze dbali o dobro swojej dzielnicy. Pewnie z tego powodu w 2004 roku Denkowianie skrzyknęli się i utworzyli Towarzystwo Przyjaciół Denkowa – po to, aby chronić dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze, aktywizować społeczeństwo i kształtować jego tożsamość. W ostatnim dwudziestopięcioleciu Denków zmienił się w atrakcyjną dzielnicę mieszkaniową. Nadal zachował wszystkie walory odrębności – mamy swój kościół i cmentarz, przychodnie lekarskie, przedszkole, szkołę, gimnazjum i liceum, sieć handlową w pełni wystarczającą, mamy znakomitą piekarnię, z której jesteśmy dumni – z denkowskiego chleba – i mieszkańcy dbający o zachowanie tradycji, dla których dziedzictwo wiary, wspólnoty i patriotyzmu, wspólnoty kulturowej stanowi wielką wartość i powód do dumy. Kończąc, chciałbym serdecznie podziękować raz jeszcze Radzie Miasta Ostrowca, Panom Prezydentom, Panom Starostom, Radnym wszystkich szczebli, wielu instytucjom, których tutaj nie będę wymieniał – za ogromne wsparcie – i to groszowe, ale przede wszystkim za ogromną życzliwość, która nas spotkała przy realizacji projektu, który przyjęliśmy na ten rok. Dzisiaj muszę stwierdzić, że początkowo byłem sam przerażony tym, cośmy zaprojektowali, czy damy radę, ale dzisiaj cieszę się z tego, cośmy dokonali i z tego, co jeszcze przed nami i myślę, że nie poprzestaniemy na jednorazowych działaniach, tylko będziemy je w dalszym ciągu kultywować. Kończąc, chciałbym serdecznie zaprosić na Jarmark Denkowski, który rozpoczynamy jutro od godz. 16, tu na placu, na terenie przyszkolnym, od godz. 16 natomiast w sobotę i niedzielę do Rynku Denkowskiego. Szczególnie serdecznie chciałbym zaprosić na niedzielną Mszę Świętą do Kościoła Parafialnego na godz. 11.30. Po tej mszy przejdziemy do Rynku, gdzie wykonamy pamiątkowe zdjęcie i skonsumujemy jubileuszowy tort. Żeby wrócić do tradycji, pozwoliłem sobie ufundować pieczęć będącą repliką pieczęci magistrackiej miasta Denkowa. W sobotę dokonamy wyboru Honorowego Burmistrza, któremu ta pieczęć zostanie przekazana wraz z prawem kontrasygnaty wszystkich uchwał Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Denkowa. Może w formie zabawowej, ale w ten sposób powrócimy do pięknych miejskich tradycji. Raz jeszcze wszystkim serdecznie dziękuję.

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Dziękuję serdecznie Panu Leszkowi Paskowi. Powiało trochę historią Denkowa, w pigułce podaną, ale w każdym bądź razie wiemy już po co, na co i dlaczego tak się dzieje, że jest owa sesja.

Ad 3/ Wystąpienia gości:

Przewodniczący RM - J. W. Kotasiak – Szanowni Państwo! Przechodzimy do punktu trzeciego naszej sesji – tu są wystąpienia gości, ale – nie jest to chwyt marketingowy, ale celowo to przełożyłem – mianowicie zwracam się do gospodyni dzisiejszej sesji – Pani Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 9 – do Pani Anny Kunat, którą witam właśnie teraz. Nazwisko rodowe Denkowskie, więc prosiłbym serdecznie, nim będę chciał poprosić gości o wystąpienia, żeby Pani Dyrektor zechciała kilka słów powiedzieć przed nami.

Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 9 – Pani Anna Kunat – Bardzo dziękuję za zaproszenie i umożliwienie mi tutaj wypowiedzenia się w kilku słowach. Szanowni Państwo! Jako gospodarz szkoły miło mi powitać tak zacnych gości. Dla szkoły jest to ogromny zaszczyt i wyróżnienie, że w naszej szkole odbywa się nadzwyczajna sesja Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego, poświęcona obchodom 450 rocznicy nadania praw miejskich dla osiedla „Denków”. Nasza szkoła bardzo aktywnie włączyła się w obchody tego jubileuszy wspólnie z nauczycielami, czyli gronem pedagogicznym i Towarzystwem Przyjaciół Denkowa organizowaliśmy wiele konkursów szkolnych, międzyszkolnych. Były to konkursy o tematyce historycznej, plastycznej, fotograficznej. Byliśmy również współorganizatorami festynów oraz wernisaży. Nasza szkoła – śmiem twierdzić i to mówię głośno i świadomie – jest szkołą wyjątkową – zawsze otwarta dla mieszkańców Denkowa, chętna do współpracy. Cieszymy się, że mieszkańcy odwiedzają nas tak licznie, biorą udział w wielu uroczystościach szkolnych i środowiskowych. Śmiem twierdzić, że spotykają się tutaj pokolenia właśnie mieszkańców Denkowa. Korzystając z okazji, że jestem przy głosie, chciałam bardzo serdecznie z tego miejsca podziękować władzom miasta, a w szczególności Panu Prezydentowi Jarosławowi Wilczyńskiemu i Panu Prezydentowi Pawłowi Górniakowi za życzliwość okazaną tej szkole, za wsparcie finansowe, dzięki któremu w szkole przeprowadziłam niespełna w ciągu dwóch lat wiele remontów, zakupiliśmy ciekawe pomoce dydaktyczne dla uczniów. Naprawdę serdecznie za to dziękuję. A kierując słowa do Państwa, życzę wszystkim miłego pobytu w naszej szkole, żebyście się czuli tak, jak u siebie w domu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Dziękuję bardzo Pani Dyrektor. Szanowni Państwo! Sądzę, że Pan Wiceminister Gospodarki chyba pierwszy będzie chciał zabrać głos. Serdecznie Pana zapraszam.

Wiceminister Gospodarki – Pan Arkadiusz Bąk – Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Radni! Drodzy goście dzisiejszej uroczystej sesji Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego tutaj w Denkowie. Wiele razy już występowałem publicznie, ale zawsze u siebie, u siebie w domu, w swoim mieście, wystąpienie – jak Pan Przewodniczący zauważył – w pierwszej kolejności – jest absolutną dla mnie zawsze trudnością. Proszę mi wybaczyć jeszcze brak doświadczenia w tym, jeśli będzie

to troszeczkę słyhać. Szanowni Państwo! Co mogę powiedzieć jako chłopak, który urodził się w Ostrowcu Świętokrzyskim, który już Denków miał już w swoich granicach? Po tej pięknej historii, którą przytoczył Pan Przewodniczący mogę powiedzieć, że ja zawsze Denków znałem jako swój, nasz, taki, jak moje Pułanki, Kolonię Robotniczą, tak i nasz Denków, który pomiędzy dwoma hutami – nową i starą – leżący, był integralnym i jest integralnym elementem Ostrowca, aczkolwiek też zawsze funkcjonował w naszej społeczności jako miasto Denków, także to chyba jest nawet w tych mieszkańcach urodzonych już po włączeniu osady Denków, wcześniej miasta Denków, do Ostrowca Świętokrzyskiego. Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Radni! Bardzo serdecznie dziękuję za zaproszenie na dzisiejszą sesję Rady Miasta. W imieniu Pana Premiera Janusza Piechocińskiego chciałem również przekazać wyrazy serdecznych gratulacji dla mieszkańców Denkowa, dla mieszkańców Ostrowca Świętokrzyskiego. To nie jest rzecz zwyczajna, że miasto, które jest w naszych ostrowieckich granicach, obchodzi 450-lecie praw miejskich. Warszawa nie tak dawno świętowała 400-lecie swojej stołeczności, a Denków jest miastem od Warszawy – można powiedzieć – trwalszym i o większej, choć może nie tak burzliwej tradycji. Szanowni Państwo! To ogromna duma być stąd, z Ostrowca Świętokrzyskiego, z Denkowa i to ogromna duma móc w takich uroczystościach brać udział. Pan Przewodniczący powiedział, że w pierwszym spisie Denkowa były dwie warzelnie, jak dobrze zapamiętałem. Myślę, że dzisiaj mamy w Ostrowcu, wokół Denkowa, tak jak wspominałem, dwa zakłady hutnicze, które z punktu widzenia gospodarki były wielkim miastotwórczym elementem naszego Ostrowca i tak, jak te dwie warzelnie rozwinęły Denków, tak te dwa zakłady hutnicze rozwinęły i nadal mają szansę rozwijać Ostrowiec, a co za tym idzie, również Denków, które swoje tradycje gospodarcze pięknie umie zapamiętać, pięknie umie przytoczyć i jestem przekonany, że będziemy umieli również je rozwinać. Chciałbym również wyrazić głęboki szacunek Towarzystwu Przyjaciół Denkowa i mieszkańcom Denkowa za to, że umieją w sposób bardzo piękny i godny upamiętniać tradycje swojego miasta. Dzisiaj to nie jest rzecz powszechna. Ja zawsze powtarzam, gdziekolwiek bym nie był, że jestem z Ostrowca Świętokrzyskiego. Dla zagranicznych kontrahentów, partnerów jest to pewne wyzwanie, żeby powtórzyć, natomiast się uczą tego wyzwania wszyscy. I niech wszyscy wiedzą, że jest Ostrowiec Świętokrzyski i tak samo niech wszyscy wiedza, że jest Denków, bo to jest bardzo ważne – jeśli my o tym zapomnimy i będziemy z Warszawy, z Kielc, skądś tam inąd, to zapomnimy o swojej tradycji i swojej godności i za to bardzo serdecznie dziękuję Panu Leszkowi i całemu Towarzystwu, Pani Dyrektor i wszystkim, którzy tutaj w Denkowie, w Ostrowcu tą naszą tradycję w tak piękny sposób pielęgnują. Na zakończenie chciałem przekazać list gratulacyjny na ręce honorowego burmistrza Denkowa, ale ponieważ będzie on wybrany dopiero jutro, to pozwolę sobie wręczyć ten list Panu Przewodniczącemu Towarzystwa Przyjaciół Denkowa i również – jak już jestem przy takich

okolicznościowych pamiątkach, to chciałbym tutaj Księdza Proboszcza poprosić o to, żeby w niedzielę przyjął prezent od Pana Premiera Piechocińskiego – to jest, ponieważ jest to rzecz związana ze Świętym Janem Pawłem II, myślę, że będzie najlepiej wręczyć to kościołowi denkowskiemu, który jest praktycznie równolatką praw miejskich Denkowa. To jest oczywiście prezent gospodarczy, bo skoro z Ministerstwa Gospodarki, nie może być inaczej. Jest to unikalny technologicznie, laserowo wykonany portret Świętego Jana Pawła II na polskiej porcelanie. Ale to, z tym poczekamy, Księżo Proboszczu – jeśli można – do niedzieli, a w dniu dzisiejszym chciałbym przekazać list Panu Przewodniczącemu. Bardzo serdecznie dziękuję. Gratuluję mieszkańcom Denkowa tak pięknej uroczystości.

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Serdecznie dziękuję Panu Ministrowi. Bardzo bym prosił Pana Kazimierza Kotowskiego – członka Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, o głos.

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Pan Kazimierz Kotowski – Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Rado! Panowie Starostowie! Panie Ministrze! Panie i Panowie stosownie do stanowisk, funkcji i zaszczytów! W imieniu Marszałka Adama Jarubasa i swoim własnym serdecznie dziękuję za zaproszenie, które umożliwia mi obecność dzisiaj tutaj, w Denkowie w tym szczególnym dniu. To bardzo ważne, że w tym zapędzonym, zagonionym w tempie prowadzonym życiu zawodowym, społecznym, naszym osobistym potrafiliście Państwo znaleźć czas, przygotować organizacyjnie taką uroczystą sesję. Myślę, że ta idea, ten duch, ta chęć i troska o to, aby wracać, pokazywać to co nasze ojczyście, regionalne jest bardzo ważna. W dobie telewizji, Internetu i innych mediów niejednokrotnie zapominamy o tym co było, co minęło. Zapominamy o ludziach, którzy tworzyli w minionych latach, dekadach, wiekach minionych naszą historię, nasze podwaliny pod dzień dzisiejszy. I myślę, że nie ma co toczyć sporu o to, czy Denków był miastem, czy nie był. Był, bo taka była prawda w ówczesnym czasie. Takie były realia gospodarcze, polityczne, społeczne. Życie, procesy gospodarcze, procesy migracyjne – wszystko to co wiązało się z postępem technicznym, naukowym spowodowało to, że mamy dzisiejszą sytuację. Ale to nie znaczy, że tamta historia, tamte dokonania są nieważne – są bardzo ważne. Myśl, ewolucja dziejów doprowadził nas do dnia dzisiejszego. I dzisiaj tutaj, wszyscy razem mówimy o dniu dzisiejszym. Pani Dyrektor tak ładnie powiedziała, ale bardzo skromnie, o tym co tu zostało zrobione. I cieszymy się, że potrafimy wyciągać wnioski, że jest z nami Pan Minister, że się przyznaje do tego, że jest stąd, że są Starostowie, jest Prezydent. Wszyscy tworzymy tą społeczność. Historia nam o tym mówi, o Denkowie, historia mówi o Krzemionkach. I nie ważne czy będziemy mówić o Opatowskich i nie chciałbym wracać do sporu, który toczony był kilka lat temu: „czy Opatowskie, czy nie Opatowskie”. Takie były realia historyczne – 100, 200, 300 lat temu. To tworzy naszą historię i z tym dobrem historycznym wchodzimy we współczesność, w następne lata. Dziękuję jeszcze raz

bardzo w imieniu Marszałka, samorządu za tą dzisiejszą sesję. Myślę, że te ostatnie lata pokazały, że potrafimy normalnie, jak ludzie, jak społeczność stąd, jak ci, których delegowano do pełnienia określonych funkcji i stanowisk. Myśleć o dniu dzisiejszym, myśleć o dniu dzisiejszym, planować co będzie w następnych latach ale i szanować to co minione, to co było i tych którzy to stworzyli. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący RM – J.W. Kotasiak – Bardzo dziękuję. Dziękuję Panu Kazimierzowi Kotowskiemu – Wicemarszałkowi. O głos prosił Pan Starosta Powiatu Ostrowieckiego – p. Zdzisław Kałamaga.

Starosta Powiatu Ostrowieckiego – Pan Zdzisław Kałamaga – Panie Przewodniczący! Wysoka Rado! Czcigodni Goście! Szczerze powiedziawszy, to ja Was podziwiam. Bo to jest już któreś z kolei spotkanie poświęcone 450. rocznicy powstania Denkowa i widzę to ogromne zaangażowanie od samego początku. Konsekwentne realizowanie tych zamierzeń, o których już dawno mówiliście. Myślę, że jest to taki dobry przyczynek do tego, żeby również – bo często o tym mówimy, a nie za bardzo wiemy jak to zorganizować – żeby to nasze społeczeństwo było coraz bardziej społeczeństwem obywatelskim. Nie tylko przy okazji rocznic, ale przy okazji takich codziennych problemów czy próby ich rozwiązywania. I ten model, który żeście dzisiaj zaproponowali, czyli Towarzystwa Przyjaciół Denkowa. Obojętnie jakby się to nie nazywało powinno być również modelem funkcjonującym w całym mieście Ostrowcu, bo to trwają od jakiegoś czasu, mniej czy bardziej sformalizowane dyskusje na temat funkcjonowania rad osiedlowych. I tego wszystkiego co jest związane z uaktywnieniem się każdego z nas w pożytecznym celu. To jest wielka sprawa i myślę, że tutaj przykład powinniśmy wziąć i tutaj Leszkowi Paskowi serdecznie gratuluję, że – bo to musi być ktoś, kto poprowadzi całą grupę osób i zarazić tym samym entuzjazmem. Serdecznie gratuluję – naprawdę. To co robicie tutaj jest wielką sprawą. My też kawał żeśmy drogi zrobili, chociaż nie wiedzieliśmy, że będzie ta rocznica 450-lecia. Ale to przecież dla was też zrobiliśmy – mówię o ul. Samsonowicza. Ale tak wsłuchując się cały czas w tą piękną opowieść, w której nie było ani jednej sekundy nudy – historii Denkowa – dochodzę do takiego wniosku, że jak teraz będą mnie pytali gdzie jest Ostrowiec, to powiem, że to jest taka nieduża miejscina koło Denkowa. I to będzie super. Dzięki.

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Dziękuję bardzo Panu Staroście. Proszę o zabranie głosu przez Pana Józefa Grabowskiego – Wiceprzewodniczącego Sejmiku Świętokrzyskiego.

Wiceprzewodniczący Sejmiku Świętokrzyskiego – Pan J. Grabowski – Panie Przewodniczący! Wysoka Rado! Szanowni goście! Drodzy mieszkańcy Denkowa! Chciałbym w imieniu własnym, a także Pana Leszka Millera złożyć jak najlepsze życzenia dla wszystkich mieszkańców. Chcę zaznaczyć, że z wielkim rozrzewnieniem wsłuchiwałem się w wystąpienie Pana Przewodniczącego Leszka Paska, ponieważ moja miejscowość z której pochodzę, też Leszku, niedawno obchodziła 450-lecie,

przy czym wiedziało o tym niewiele osób. Nie było środków, nie było możliwości, ale wydaliśmy monografię. To ten czas – rozwój garncarstwa – właśnie w tej miejscowości, w Borii było osiemnastu rzemieślników i też były spławiane rzeką Kamienną wyroby do Gdańska i do Malborka. I mieli rzemieślnicy prawo przebywania w tych miastach do tej pory, aż sprzedadzą swoje wyroby. To zbliżenie, ta wspólnota, ale także znam osobiście i znałem wielu zacnych „Denkusów”, którzy pracowali w hucie. Specyficzne zachowania, ale przede wszystkim przywiązanie do Denkowa i taka chluba, że to właśnie ci ludzie są z tej miejscowości, z tego pięknego miasta. Chciałbym, życzyć Państwu dalszych sukcesów, trwania na swojej ziemi, kultywowania tych tradycji, związków takich emocjonalnych z miejscem zamieszkania- po prostu wszystkiego najlepszego na dzień dzisiejszy, na okres świętowania i każde następne dni. Dziękuję.

Przewodniczący RM –J. W. Kotasiak – Dziękuję bardzo. Bardzo bym prosił teraz o zabranie głosu przez Wiceprezydenta Pawła Górniaka.

Wiceprezydent Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego – P . Górniak – Szanowni Państwo! Nawiązując do wystąpienia Pana Ministra chciało by się powiedzieć, że nie przenoście nam stolicy do Denkowa, a w zasadzie moglibyśmy zaśpiewać albo nawiązując do przemówienia z kolei Pana Przewodniczącego Grabowskiego powinienem przekazać też pozdrowienia być może od Przewodniczącego Europy – Donalda Tuska, albo od Pani Minister Ewy Kopacz, ale może zostaniemy na lokalnym gruncie. I proszę Państwa powiem tak – tak się składa, że wspólnie z grupą osób zaangażowanych tutaj bardzo mocno współuczestniczyliśmy, jako władze miasta wspólnie z Panem Prezydentem w tych wszystkich pracach, które rzeczywiście rodziły się w małym bólu, ale bardzo cieszę się, że udało się doprowadzić do tego dzisiejszego wydarzenia i do tego pięknego jubileuszu. Tak się, proszę Państwa porobiło fajnie w Denkowie, że tutaj jest tak wiele osób zaangażowanych, które na różnym polu tak naprawdę dają z siebie absolutnie wszystko, żebyśmy my w tym mieście Ostrowcu o Denkowie nie zapomnieli. Bardzo dobrze, że takie osoby są – tak, że gratuluję tym wszystkim na czele z grupą radny miejskich, na czele z Towarzystwem oczywiście z radą osiedla. Dlatego, że to dzięki wam udało się do tego jubileuszu doprowadzić. Świętujcie, niech pogoda dopisze, no i powiem – spotkajmy się na millenium. Dziękuję.

Przewodniczący RM –J. W. Kotasiak – Dziękuję Panu Prezydentowi. Chciałem również Szanownych Państwa Radnych poinformować, że poprosimy najpierw gości – to jest oczywiste, potem będę chciał Państwa prosić o zabieranie głosu. O głos prosił Pani Wiesława Maj, powiedziała że jest Denkowianką.

Mieszkanca Denkowa – Pani Wiesława Maj – Panie Przewodniczący! Panie Prezydencie! Panie i Panowie Radni! Szanowni Goście i Mieszkańcy Denkowa! Serdecznie dziękuję Panu Przewodniczącemu Rady Miasta za zaproszenie mnie na dzisiejszą uroczystą sesję poświęconą obchodom 450. rocznicy nadania praw

miejskich dla Denkowa. Szanowni Państwo! Wszelkie rocznice i jubileusze skłaniają zawsze do refleksji nad minionymi latami, osiągniętymi sukcesami, porażkami, warunkami, w jakich realizowano plany i marzenia. Jubileusze miejscowości skłaniają do podsumowania działań ludzkich i wydarzeń minionych. Mobilizują wyzwalając energię twórczą ludzi współczesnych, by wzbogacić duchowo i materialnie swoją rodzinną dzielnicę - tę małą ojczyznę. Uczą jak najlepiej służyć ziemi rodzinnej. Tak też stało się w najstarszej dzielnicy Ostrowca Świętokrzyskiego – Denkowie. Dzisiejsze święto, 450-lecie nadania praw miejskich dla Denkowa to szczególnie dzień w życiu mieszkańców i moim, jako rodowitej Denkowianki – tabelowej, bowiem ponad pół wieku jestem z tą dzielnicą związana. Przy tej okazji niemal same nasuwają się takie pojęcia jak: pamięć, tożsamość i historia. To pamięć przywiodła nas dziś na tę wspaniałą uroczystość. W tym miejscu należy docenić i serdecznie podziękować grupie inicjatywnej mieszkańców Denkowa, którzy pamiętali i wyeksponowali tak odległą rocznicę powstania miejscowości. Tożsamość to istotna cecha, która scala ludzi. Gdy utożsamiamy się ze swoim miejscem zamieszkania stajemy się zwarci, zjednoczeni, gotowi sobie wzajemnie pomagać. Wyzwała to u nas poczucie życzliwości. Gotowi i otwarci jesteśmy do wspólnych, pożytecznych inicjatyw na rzecz drugiego człowieka, na rzecz swojej miejscowości. I tacy są mieszkańcy Denkowa. Historia ukształtowała rzeczywistość. Co jednak w nas jeszcze mniej lub więcej siedzi, to uczucie heimat. Z historycznego punktu widzenia, pragnę wymienić tylko okres czasu, z którym ja byłam i jestem związana, to jest od 1954 roku – to jest okresu rozpoczęcia pierwszego etapu kształcenia w miejscowej szkole podstawowej wówczas siedmioletniej, do chwili obecnej. Bardzo dobrze pamiętam pierwsze lata szkolne, szkołę przy ulicy Szkolnej z toaletami na zewnątrz, budowę sali gimnastycznej z inicjatywy rodziców i mieszkańców Denkowa. Pamiętam obchody 400-lecia nadania praw miejskich, również odbyła się sesja z udziałem władz miejskich na czele z Przewodniczącym – wówczas Bolesławem Pożogą. A jej inicjatorem był świętej pamięci nauczyciel Waclaw Węgorkiewicz. Pamiętam budowę nowej szkoły i jej uroczyste przekazanie – w roku przekazania nowej szkoły rozpoczęłam pracę zawodową w charakterze nauczyciela matematyki. Pamiętam nadanie imienia szkoły najpierw było "Działaczy PPR", potem marszałka Józefa Piłsudskiego, obchody setnej rocznicy otwarcia pierwszej szkoły powszechnej, dom ludowy i remizę strażacką, a w niej ten wóz strażacki – bardzo doskonale go pamiętam. Szanowni Państwo! Ośrodkiem kultury zawsze była szkoła, gdzie w latach 1930 i później imprezy odbywały się w "domu ludowym", zaś ciągle szkoła przygotowywała wszelkiego rodzaju imprezy kulturalne. Zaś infrastrukturą, naszej dzielnicy zajmował się początkowo "komitet blokowy", potem Komitet Osiedlowy, dziś Rada Osiedla. Myślę, że w roku jubileuszowym wielu mieszkańców zadaje sobie pytanie, jaki tak naprawdę jest dzisiaj - nasz Denków? Mieszkając tu, obcując na co dzień z tym co się wokół nas dzieje, wielu zachodzących zmian nie zauważamy,

lub nie doceniamy. Niekiedy dopiero uświadamiają je nam – byli mieszkańcy, którzy po latach odwiedzają rodziny. Wielu z nich pamięta jeszcze ten Denków, który jakże krytycznie – i nie bez racji – opisywali dziennikarze cytowanych stołecznych gazet. Szanowni Państwo! Chcę podkreślić, iż zabierając dzisiaj głos w czasie tej uroczystej sesji Rady Miasta nie miałam zamiaru przedstawić Państwu szczegółowego raportu na temat minionego 450-lecia, bo historię przedstawił Przewodniczący Towarzystwa Przyjaciół Denkowa – p. Leszek Pasek. To po prostu byłoby niemożliwe i nie to było moim zadaniem. Moim zamiarem było przedstawienie wybranych faktów, czy problemów z minionego okresu, które mogłyby skłonić do refleksji, do przemyśleń i podjęcia kolejnych działań w trosce o przyszłość naszej dzielnicy. Pragnę wyrazić przekonanie, że w kolejnych dziesięcioleciach zarówno władze samorządowe, jak i organizacje działające w naszej dzielnicy – będą dążyć do tego, aby to wszystko, co teraz robimy dla dzielnicy po latach spotkało się z aprobatą, z uznaniem, a nawet szacunkiem. Aby w Denkowie pozostał po nas pozytywny i trwały ślad, aby ktoś w następnym obchodach „Lecia” przyznania praw miejskich dla Denkowa zabierając głos na podobnej uroczystości mógł powiedzieć: „Oni (czyli obecne pokolenie) – zrobili dużo dla naszej dzielnicy i mieszkańców! Spełnili oczekiwania! Tym się kierujemy w podejmowanych decyzjach i działaniach!” Mamy świadomość tego, że stajemy przed wieloma trudnymi wyzwaniem. Zapewne nie grozi nam nadmiar środków budżetowych zaplanowanych przez władze samorządowe na rozwój i modernizację naszej dzielnicy. Jednak miejmy świadomość, że przyszłość tej dzielnicy jest w naszych rękach, tak władz samorządowych, jak i zwykłych Mieszkańców Denkowa. Co uda nam się zachować z dziedzictwa kulturowego naszych przodków, z dorobku poprzednich pokoleń, a co rozwiniemy sami, co nowego stworzymy – w dużym stopniu zależy od naszego wspólnego wysiłku, od harmonijnego współdziałania, od nas samych, od naszej inwencji i pomysłowości, a także od determinacji. Nie obawiamy się śmiałych inicjatyw, byle by mieściły się w granicach rozsądku i finansowych możliwości i by dobrze służyły przyszłym pokoleniom. Kontynuujemy w imię dobrej promocji walory Denkowa, promujemy piękno naszej dzielnicy - małej ojczyzny. Zachęcamy wartościowych ludzi, twórców kultury i sztuki, biznesmenów do osiedlania się tu, aby wnieśli coś ze swojego dorobku do przyszłego rozwoju Denkowa. Szanowni Państwo! Historię tworzą ludzie. Kiedy w roku obchodów 450-lecia uzyskania praw miejskich – mówimy: Denków, pamięć przywołuje sprzed lat twarze wielu oddanych miastu społeczników. Nie cytuję ich nazwisk, jest ich bowiem zbyt wielu. Teraz w roku jubileuszu należy się im podziękowanie za ofiarną służbę naszej małej Ojczyźnie. Wszystkim Państwu, którzy dołożyliście swoją "cegiełkę" do przygotowania tej uroczystości pragnę serdecznie podziękować. Dla mieszkańców Denkowa niech przesłaniem będą słowa naszego rodaka Jana Pawła II – „Polska jest dobrem wspólnym całego Narodu i na to dobro muszą być otwarci wszyscy jej synowie i córki, bo takie dobro domaga się stałego

i rzetelnego wysiłku całego społeczeństwa" i dalej kontynuował: "Pragnę bardzo, by Polacy mogli budować owocnie dziś i jutro". Niech tak się stanie w przypadku naszej miejscowości – jubilatki – dzielnicy Denków. Dziękuję państwu za uwagę!
(wystąpienie stanowi załącznik nr 4 do protokołu)

Przewodniczący RM – J.W. Kotasiak – Dziękuję Pani Wiesławie Maj. Pani Wiesława Maj jest Wiceprzewodniczącą Towarzystwa Przyjaciół Denkowa. O głos prosił jeszcze Pan Zbigniew Pękala. Mam tylko taką prośbę, że musimy zachować pewną dyscyplinę czasu i w związku z tym, zgodnie z regulaminem przysługuje Panu, niestety muszę sobie przypomnieć – 3 min. – dokładnie.

Pan Zbigniew Pękala – Spodziewałem się tego. Tak, jestem przygotowany na to. W związku z tym będą skrót i tylko takie wystąpienia. Proszę Państwa, witam bardzo serdecznie i dziękuję za zaproszenie Panu Przewodniczącemu. Witam Państwa Radnych, gości: Pana Ministra, Pana Paska Leszka, również i Denkowian szczególnie. Proszę Państwa, ja się urodziłem w Ostrowcu Świętokrzyskim, ale w historycznym mieście Ostrowca. I jak szedłem kiedyś sobie gdzieś tam, wędrując bo takie miałem swoje, że tak powiem zainteresowania, to trafiłem kiedyś do Denkowa. I mnie zauroczył i tak to jest do dnia dzisiejszego. Przeszłość, przeszłość proszę Państwa – przeszłość dla przyszłości. O tym chciałbym mówić i chciałbym przekazać kilka dokumentów, które mówiły o jubileuszu. Mówimy o 450-leciu miasta Denkowa, ale też pewna refleksja ku przyszłości. Przyniosłem takie na początek, takie opracowanie: „Europejskie Dni Dziedzictwa”. Dziedzictwo – źródło tożsamości. To jest fakt. Bo dziedzictwo – źródło tożsamości ale też walor inspiracji dla rozwoju. Dziedzictwo to jest walor inspiracji dla rozwoju. I o tym ja bynajmniej chciałbym tu wyrazić swoje zdanie. Ale też dziedzictwo, to ubogacenie osobowości człowieka. Bardzo istotna rzecz. Musimy się ubogacić tym dziedzictwem, żeby móc później pracować dla swojego miasta i dzielnicy. I dziedzictwo to jest walor humanistyczny. Proszę Państwa, Pan Leszek Pasek wspominał o tym, że w 1564 roku został wydany dokument na założenie miasta Denkowa. I ten dokument wydał – w skrócie już wszystko – pokazuję Zygmunt II August i działo się to w Warszawie, właśnie w 1564 r. Przypomnę również, że ważnym dla miasta Denkowa i dla naszego regionu był również inny dokument wydany zupełnie przez kogoś innego, a więc przez Aleksandra II Cesarza i Samowładcy Rosji – 1864 r. I ten dokument z kolei pozbawił prawa miasta Denkowa. Dziś mamy zupełnie inną rzeczywistość, dziś zbieramy się na radzie. Dziś Rada Miasta ma otwarcie na przyszłość Denkowa i odtwarzamy pewien ciąg historyczny – wielkości miasta Denkowa. Przygotowałem dla Rady Miasta – Panie Przewodniczący – list – nie będę go czytał ale tylko w dwóch słowach zinterpretuję. Jest to przekazanie programów dla dzielnicy miasta, dawnego miasta Denkowa i dla Ostrowca. Kilku programów zagospodarowania przestrzennego i urbanistycznego. I są to następujące programy, a mianowicie: „Program Struga Denkowska w strategii zrównoważonego rozwoju miasta Ostrowca Świętokrzyskiego”

uwzględniający powiązania programu z doliną rzeki Kamiennej i Strugi Denkowskiej, „Koncepcja urbanistyczna Parku o walorach krajobrazowych Strugi Denkowskiej” gdzie Denków jest ważnym elementem tego parku. Koncepcja programowa zagospodarowania przestrzennego, planu w ogóle miejscowego dla Denkowa, bo tylko takie dokumenty mogą umocnić rozwój Denkowa i dać mu nowy wyraz, i czwarty to jest „Program zagospodarowania Denkowa, jako koncepcja szlaku rowerowego i koncepcja ułożenia tego szlaku wzdłuż Strugi Denkowskiej, wzdłuż rzeki Kamiennej z powiązaniem ze starym miastem Ostrowca”, aby stworzyć pewien ciąg kulturowo – przyrodniczy dla miasta Ostrowca. Zdanie końcowe z tego listu czytamy: „Mam pełną świadomość tego, iż proponowane koncepcje i program są możliwe do osiągnięcia w efekcie wieloletniego zaangażowania się różnych podmiotów na rzecz ich urzeczywistnienia. Wiem też, że bez akceptacji Szanownych Państwa Radnych – wniosek pozostanie w wersji wirtualnej. Dlatego też proszę Państwa Radnych o przyjęcie tego dokumentu do uchwały. Dziękuję bardzo za uwagę, życzę owocnych obrad. Przekazuję te dokumenty Prezesowi. *(załącznik nr 5 do protokołu)*

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Szanowni Państwo, dziękuję Panu Pękali. Usłyszeliśmy kilka bardzo ciepłych laudacji pod adresem miasta, dzielnicy Denkowa, Towarzystwa Przyjaciół Denkowa. Jeżeli Państwo nie mają już zamiaru zabierać głosu, to bym ten punkt zamknął, ale zwracam się do Państwa Radnych – czy ktoś z Państwa Radnych zechce zabrać jeszcze głos? Rozumiem, dziękuję. Nikt się nie zgłasza, zatem przystępujemy do najważniejszego punktu dzisiejszej naszej sesji, mianowicie – podjęcie uchwały.

Ad 4/ Podjęcie uchwały w sprawie upamiętnienia 450 rocznicy nadania praw miejskich dla Denkowa – obecnego osiedla miasta Ostrowca Świętokrzyskiego:

Przewodniczący RM – J. W. Kotasiak – Państwo Radni znają treść, natomiast Szanowni goście tej treści nie znają. Zatem moim obowiązkiem jest treść przeczytać nim będziemy nad nią głosować:

„Uchwała Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego z dnia 25 września 2014 r. w sprawie upamiętnienia 450 rocznicy nadania praw miejskich dla Denkowa – obecnego osiedla miasta Ostrowca Świętokrzyskiego. Na podstawie stosownych ustaw, zwłaszcza o samorządzie gminnym – Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. 1. W związku z przypadającą w 2014r. 450 rocznicą nadania praw miejskich dla Denkowa, stanowiącego obecnie jednostkę pomocniczą Gminy Ostrowiec Świętokrzyski – Osiedle „Denków”, dla zachowania tradycji historycznych i kulturowych dla przyszłych pokoleń, uznaje się za niezbędne podjęcie działań związanych z ochroną wartościowych historycznie obiektów położonych na terenie Osiedla „Denków”.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mają na celu:

- 1) otoczenie opieką historycznego układu urbanistycznego Denkowa,
- 2) renowację kapliczki Świętego Jana Nepomucena usytuowanej przy ul. Spółdzielczej,
- 3) wpisanie Cmentarza Parafialnego przy ul. Ostrowieckiej do ewidencji zabytków Województwa Świętokrzyskiego,
- 4) wpisanie „Jarmarku Denkowskiego” w stały kalendarz imprez organizowanych przez Miejskie Centrum Kultury w Ostrowcu Świętokrzyskim.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia”.

Zatem Państwo Radni uchwałę znają, goście wszyscy zostali zapoznani. Pozostaje mi tylko zwrócić się do Państwa Radnych – czy mają jakieś uwagi i zapytania do treści proponowanego projektu uchwały? A skoro nie, to proszę uprzejmie o poddanie pod głosowanie tego tekstu uchwały, który przed chwilą przeczytałem. Kto jest za przyjęciem uchwały?

Radni RM jednogłośnie podjęli uchwałę w sprawie upamiętnienia 450 rocznicy nadania praw miejskich dla Denkowa – obecnego osiedla miasta Ostrowca Świętokrzyskiego.

Patrz uchwała Nr LXII/142/2014 – załącznik Nr 6 do protokołu.

Przewodniczący RM – J.W. Kotasiak – Gratuluję, zwłaszcza Towarzystwu, że Rada Miasta podjęła taką uchwałę. Szanowni Państwo na tym kończymy naszą sesję – zamykam LXII nadzwyczajną Sesję Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego i chcę poinformować, że po zakończeniu sesji odbędzie się również spektakl pt. „Historia Denkowa oczami dziecka” przygotowany przez uczniów Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 9 w Ostrowcu świętokrzyskim oraz otwarcie wystawy „Garncarskie tradycje Denkowa”. Zapewne Pan Dyrektor Szczaluba będzie tu jakąś rolę – powinien – odegrać. Serdecznie dziękuję Państwu Radnym. Dziękuję gościom.

Nadzwyczajna Sesja Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego zakończyła się o godz. 12.30.

Protokołowały:

mgr Marta Kamińska
mgr Eliza Kaniewska
mgr Anna Krakowiak

Przewodniczył:

Przewodniczący Rady Miasta
mgr Janusz Wojciech Kotasiak